

Fig. 110 c.

c) Medelpunkten faller utom de kordor, som bilda periferivinkeln.

Sammanbind A med E och drag ut AE . Då är, såsom förut, $u = 2s$, $v = 2t$, $\therefore u - v = 2s - 2t = 2A$. V. S. B.

Anm. Sats 20 gäller även för de fall, då medelpunktsvinkeln är rak eller konvex.

Sats 21. Teorem.

(Fig. 111 a och b.) Periferivinklar, som stå på samma båge, äro lika stora.

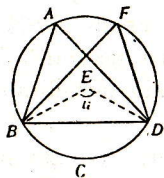

Fig. 111 a.

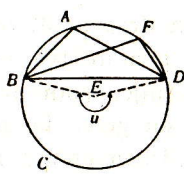

Fig. 111 b.

Ty de äro hälfter av samma medelpunktsvinkel u (sats 20, ax 7). V. S. B.

Sats 22. Teorem.

(Fig. 112.) I fyrsidiga figurer, vilkas vinkelspetsar ligga på en cirkellinje, är summan av de vinklar, som stå mitt emot varandra, lika med två räta.

Påstående: $\sphericalangle A + \sphericalangle C = 2R$.

Konstr. Sammanbind B och D med medelpunkten.

Bevis. $u = 2A$ (20), $v = 2C$ (20), $\therefore u + v = 2A + 2C$. Men $u + v = 4R$ (I: 15 f.), $\therefore A + C = 2R$ (ax. 7). V. S. B.

Följdsats. När en sida i en sådan fyrsidig figur utdrages, bildar förlängningen med närliggande sida en vinkel, som är = den vinkel i trapetset, som står emot den förres sidovinkel (I: 13; ax. 3), d. v. s. vinkeln $t = \sphericalangle A$.

Anm. Denna sats kan omvändas (se IV: 9 anm., s. 113).

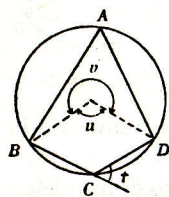

Fig. 112.

Sats 23. Teorem.

(Fig. 113.) Tvänne likformiga cirkelsegment kunna icke stå på en och samma räta linje på samma sida utan att sammanfalla.

Ty om detta vore möjligt, så drag efter behag genom A linjen ACD , som skär det ena segmentets båge i C , det andras i D , och sammanbind B med C och D .

Eftersom segmenten antogos likformiga, måste $\sphericalangle ACB$ vara = $\sphericalangle ACD$ (def. 11), d. v. s. en yttre vinkel till $\triangle BCD$ = en motstående vinkel inuti triangeln, vilket är orimligt (I: 16). V. S. B.

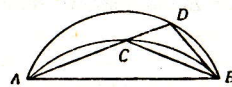

Fig. 113.

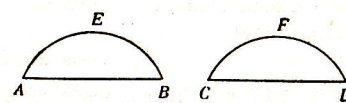

Fig. 114.

Sats 24. Teorem.

(Fig. 114.) Likformiga segment (AEB , CFD), som stå på lika stora räta linjer (AB , CD), äro kongruenta.

Ty om man lägger segm. AEB på segm. CFD , så att punkten A faller på C och linjen AB utefter CD , så måste punkten B falla på D , emedan AB antogs = CD . Då måste också bågen AEB sammanfalla med bågen CFD (sats 23).

Följdsats. I likformiga segment, som stå på lika stora kordor, äro även bågarna kongruenta.

Sats 25. Problem.

(Fig. 115, 116.) När ett segment är givet, att upprita själva cirkeln, av vilken det är ett segment.

För detta ändamål behöver man blott söka medelpunkten. Skär därför kordan AC mitt itu i D , drag $DB \perp AC$ och sammanbind A med B . Då är $\sphericalangle DAB$ antingen = $\sphericalangle B$ eller ock $\sphericalangle DAB \cong \sphericalangle B$.

(Fig. 115.) a) $\sphericalangle DAB = \sphericalangle B$.

Då är ock $AD = BD$ (I: 5); men AD är = CD (konstr.), således $AD = BD = CD$ och D själva medelpunkten

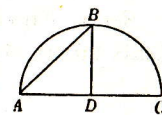

Fig. 115.

